

เทศน์เช้า วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ วันนี้นั้นพระ วันพระของชาวพุทธ วันพระ วันโกน วันแสวงบุญกุศล
เข้าหัวใจของเราๆ

เราเกิดมามีพ่อแม่ คำว่า “มีพ่อแม่” พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก วันนี้นั้นพระ ธรรม
โอสภะ ธรรมโอสภะเลี้ยงหัวใจของเรา ถ้าเลี้ยงหัวใจของเรา จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เรา
ต้องอาศัยพ่อแม่เป็นที่เกิด ถ้าอาศัยพ่อแม่เป็นที่เกิด สายบุญสายกรรม เห็นไหม

แต่สายบุญสายกรรมขึ้นมา เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา
พระพุทธศาสนานี้ ถ้าเรามีสติปัญญา วันพระ ถ้าวันพระเราทำบุญกุศลของเราเพื่อแสวงหาบุญ
กุศลใส่หัวใจของเรา ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติของเราจะแสวงหาสิ่งจะหาความจริงในหัวใจของเรา
สติ สมาธิ ปัญญา

สติ คือ สมาธิ ปัญญา สติก็เป็นสติจริงๆ สมาธิก็เป็นสมาธิจริงๆ ศีลก็เป็นศีลจริงๆ
ปัญญาก็เป็นปัญญาจริงๆ ปัญญาสดๆ ร้อนๆ เหมือนเราทานอาหาร อาหารสดๆ ร้อนๆ มีรสมี
ชาติ มีความสุข ได้ทานอาหารที่เอร็ดอร่อย แล้วร่างกายก็อุดมสมบูรณ์ด้วยสติด้วยปัญญา ด้วย
คุณธรรมในใจของตน

นี่ไง ถ้าเรามีสติมีปัญญา วันพระ วันโกน เราไปวัดไปวาขึ้นมาเพื่อประโยชน์สิ่งนี้
ประโยชน์เพื่อบุญกุศลของเรา เพื่อสั่งธรรมในหัวใจของเรา

อานิสงส์ของการฟังธรรมๆ ไง สิ่งที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังก็ได้ยินได้ฟังที่มันสะกิดหัวใจ สิ่ง
ได้ยินได้ฟังแล้วก็ตกย้ำๆ ตกย้ำว่าสิ่งนี้เป็นความจริง สิ่งนี้เป็นความมั่นคง รัตนตรัยของเรา
พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สั่งจะความจริงอันนี้มันมีอยู่จริง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
กราบธรรมๆ สั่งธรรมนี้เป็นความจริงๆ ใ้สมมุติบัญญัติในโลกนี้ต่างหากที่เป็นสิ่งจอมปลอม

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตั้งแต่ 2G 3G 4G มันเปลี่ยนไปเรื่อย เดี่ยว 5G 6G อยู่นั่น มันพัฒนาของมันไปเรื่อย นี่ไง มันไม่มีอะไรคงที่หรอก สัจจะความจริงขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต่างหากที่เป็นสัจจะความจริง

สัจจะความจริงเราแสวงหาของเรา แสวงหาของเรา แต่กิเลสตัณหาความทะยานอยาก ในใจของเรามันทำให้เราเบี่ยงเบนบิดพลิ้วห่างออกจากคุณธรรมอันนั้นไป

เราฟังธรรมๆ วันนี้วันพระ วันโกน ไปวัดไปวา เวลาใกล้ชีวิตธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด ในการคบมิตรๆ คบมิตรที่ประเสริฐที่สุดคือคบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

“ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของเธอ”

ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ้นพระชนม์ไปแล้ว เราก็ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อสัจจะเพื่อความจริงของเรา เพื่อสัจจะเพื่อความจริงของเรา ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมาในหัวใจของเรานะ

แต่โลกนี้เราเกิดมามีพ่อแม่แม่นะ ถ้ามีพ่อแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่ให้ชีวิตนี้มา พ่อแม่ท้อง ๙ เดือนกว่าจะคลอดเรามาได้ คลอดเรามาได้ ดูแลบ่มเพาะเลี้ยงดูเรามาตลอดนะ ถ้าบ่มเพาะเลี้ยงดูมา ส่งให้มีการศึกษา ส่งให้มีหน้าที่การงาน ถ้าหน้าที่การงาน นี่พระอรหันต์ของเราที่ชัดเจนแน่นอน ถ้าพระอรหันต์ชัดเจนแน่นอน เราอุปัฏฐากอุปัถม์ภพพ่อแม่ของเรา ดูแลพ่อแม่ของเรา

แต่คนเรามันเกิดมานุญกุศลมันไม่เท่ากัน ทำบุญๆ ก็อยากร่ำอยากรวย อยากมียศถาบรรดาศักดิ์ อยากประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งสิ้น แต่เวลาการกระทำๆ นะ กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กันไง

คนที่ประสบความสำเร็จ คนที่มีบุญกุศลต่างๆ เขาทำของเขา มา ทำของเขา มา เวลาอำนาจวาสนาของเขา อำนาจของเขา เกิดมาคาบซ้อนเงินซ้อนทอง เวลาคาบซ้อนเงินซ้อนทองแบบเราปากกัดตีนถีบเกิดมามากัดก้อนเกลือกิน มันก็ทุกข์เหมือนกันทั้งสิ้นนะ นี่คาบซ้อนเงินซ้อนทองมา แต่ในบ้านในเรือนเขาไม่มีความสุขเลย มีแต่ความกดดันในชีวิตต่างๆ เขาก็มีความทุกข์

เห็นไหม เรามีข้อเงินข้อทอง พ่อแม่ร่ำรวยมหาศาล แต่ในใจเขามีความทุกข์เผลอนในใจทั้งนั้น เราปากกัดตีนถีบมันจะมีความทุกข์ความยากขึ้นมา เราแสวงหาบุญกุศลของเราเพื่อใจของเรา ถ้าเพื่อใจของเรานะ

ถ้ามันอึดอัดขัดสน เรามีความไม่พร้อม ถ้าความไม่พร้อม ทางกรรมสาธารณสุขเขาเตือนประจำ ท้องก่อนวัยเรียน ไม่มีความพร้อมไปท้อง เห็นไหม

เวลาเกิดมาก็มีพ่อแม่ แล้วถ้าใครมีครอบครัวก็มีลูกมีหลาน มีลูกหลานขึ้นมา ลูกหลานแต่ละคนขึ้นมา เราพุ่มพักขึ้นมาอย่างไร แต่เวลาลูกเราเกิดขึ้นมาด้วยความผูกพันของเรา อชาติศัตรูโดนพระเทวทัตเกลี้ยกล่อมจนพยายามจะฆ่าพ่อช่วงชิงอำนาจไป

เวลาช่วงชิงอำนาจจะไปฆ่าพ่อไง เขาจับได้แล้ว ถ้าพ่อทำตามกฎหมาย ฆ่าทิ้งได้เลย เพราะเป็นขบถ แต่เวลาพระเจ้าพิมพิสารถามอชาติศัตรู “เธอต้องการอะไร” “ต้องการราชบัลลังก์” “เอาไปเลย ให้เลย” นี่ไง สิ่งที่ให้เลย

ถ้าให้เลย เขาก็เกลี้ยกล่อมให้ฆ่าๆ ถ้าไม่ฆ่ามันเป็นอันตรายๆ

ก็ทำไม่ลงไง ก็ไปขังไว้จนตายไป เวลาจะตาย ตัวเองก็มีภรรยา เวลาภรรยาจะคลอดลูก เขามาส่งข่าว ระหว่างพ่อตายกับลูกเกิด

เวลาเขามาถึงราชวังนัดกันว่าใครจะเข้าก่อน อ้าว! เดียวไอ้ลูกเกิดเข้าไปก่อน พ่อเข้าไปบอกข่าวว่าลูกเกิดแล้ว

นี่มันกระตุ้นความรักความผูกพัน มันกระตุ้น โอ้โฮ! พ่อเรารักเราอย่างนี้หรือ สั่งให้ปล่อยพ่อ ไอ้คนนั้นเข้ามาส่งข่าวเลย ตายแล้ว ตายแล้ว

นี่ไง ปิตุฆาต เพราะการทำ เวลาทำแล้วมันได้คิด คนมันก็มีที่ดีในหัวใจ พอทำแล้วมีความทุกข์ความร้อนมาก ทุกคนก็มาบอกว่าต้องไปหาพระองค์นั้น หาอาจารย์องค์นั้น สิ่งนี้ประเสริฐๆ

หมอชีวกโกมารภัจจ์บอกว่าไปหาพระพุทธเจ้าเราดีกว่า เขาพาไปหาพระพุทธเจ้านะ พระพุทธเจ้าเดินจงกรมอยู่ เวลาไป พระพุทธเจ้าเดินจงกรมอยู่ อชาติศัตรูเข้าไป โอ้โฮ! หนาวสัน

เลยนะ เพราะอะไร เพราะเดินจงกรมอยู่ในวัดป่าไผ่ อยู่ในป่าอย่างนี้ โอ้โฮ! มันร่มครึ้มไปหมดเลย

เวลาไปเห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเดินจงกรมอยู่ ชักดาบเลยนะ กลัวเขาจะมาปลงชีวิต

หมอชีวกบอก เกือบๆ พาไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ว่าการ จนเป็นที่รักใคร่เชิดชูขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก อชาตศัตรูจะทำอะไรไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอด

นี่ความรักความผูกพัน แล้วพ่อแม่เรามันจะมีความรักความผูกพันอย่างนั้นกับเราหรือไม่ ถ้ามีความรักความผูกพัน อันนี้มันสุดยอด แต่เวลาความอึดอัดขัดสน ความกระทบกระทั่งกัน ลึ้นกับพื้นมันเป็นเรื่องธรรมดา ถ้าเรามีสติปัญญา เราจะเอาเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ เรื่องที่บุญคุณ พระอรหันต์ของเราเป็นความยิ่งใหญ่ในชีวิตของเรา เห็นไหม

ชีวิตนี้ได้มาก็ได้มาอยู่ในครรภ์ของแม่ อยู่ในครรภ์ของแม่ถึงได้เกิดเป็นเรานะ ถ้าไม่ได้ อาศัยท้องนั้นเราไม่ได้เกิดมาหรอก ถ้าเราเกิดมาแล้วเราคิดถึงหรือไม่ ถ้ามันอึดอัดขัดสนขึ้นมา เราก็มีความระลึกถึง ไทศัพทที่ไปหาต่างๆ ขึ้นมา เพื่ออะไร เพื่อยังมีชีวิตอยู่ให้ได้สัมพันธ์กัน ไม่ใช่เวลาตายไปแล้วมาเคาะโลงป้อกๆ คิดได้เวลาตายไปแล้วทั้งสิ้น เวลาอยู่ยังคิดได้ นี่พูดถึงว่าถ้าคนมีสติปัญญา

เราเกิดมามีกายกับใจ เราเกิดมามีโลก โลกสมมุติบัญญัติ แล้วก็มีสัจจะความจริงในใจของเรา พุทธะ วันนี้อยู่พระ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน หัวใจเรามีค่ามากนะ

ชีวิตนี้ได้มาจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของเรา เราแสวงหาครูบาอาจารย์ๆ ครูบาอาจารย์เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมาปากกัดตีนถีบพยายามอดกิเลสให้ได้ ถ้าวันไหนชนะกิเลสได้ วันนั้นก็ทำสมาธิได้ วันไหนอดกิเลสไม่ลง วันนั้นฟุ้งซ่านมาก วันนั้นมีแต่ความแผดเผา มีแต่ความทุกข์ร้อน มีแต่ความเจ็บช้ำน้ำใจ คนที่ปฏิบัติมาทุกคนผ่านอย่างนี้มาทั้งสิ้น

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๖ ปีนะ ต่อสู้กับกิเลส ทำทุกกริยามาตลอด ทำต่างๆ
ครอบครองของมาร พญามารในใจของเรามันเลวร้าย มันทำลายคนคนนั้น ทำลายตนแล้วก็
ทำลายผู้อื่นไป

เวลามันบีบคั้นมันครอบงำใจแล้ว แล้วมันคิดว่าคนอื่น...อาชญากรทุกคนคิดว่าทำแล้ว
ไม่มีใครจับได้ อาชญากรทุกคนติดคุกทั้งหมด อาชญากรโดนฆ่าทั้งสิ้น นี่ไง เวลากิเลสมันบีบคั้น
หัวใจขึ้นมาแล้วนะ ทำแล้วไม่มีใครรู้หรอก

มันหลอกตัวเองนะ มันทำลายตนนะ มันทำลายตัวมันนะ “โธ้ย! ไม่มีใครรู้หรอก เรา
ปัญญาเลิศ เราเป็นผู้รอบคอบ ไม่มีหลักฐานทั้งสิ้น ทุกอย่างเรียบร้อยหมด”

ในทางอาชญากรรม การกระทำมันทั้งร่องรอยไว้ทั้งสิ้น เพียงแต่ผู้บังคับใช้กฎหมาย
ซื้อตรงหรือไม่ ถ้าผู้บังคับใช้กฎหมายซื้อตรงนะ กฎหมายมันจะเป็นประโยชน์กับโลก

เรามีศีล ๕ ถ้าศีล ๕ ของเรา ถ้าเราซื้อสัตย์ของเราในศีล ๕ ของเรา ถ้าเราเป็นคนดีแล้ว
แหละ คนดีพื้นฐานเลยศีล ๕

แต่ศีล ๕ เวลาเราไปขอศีล ๕ กับหลวงตา ได้ศุภญ์ห้า รุ่งห้า รุ่งห้าศุภญ์ ศุภญ์หมดเลย มัน
ขอแต่ปาก มันไม่เอาอะไรไปติดกับใจมันเลย มันไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้น

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า “เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านิพพานไปแล้ว แล้วจะไปพึ่งใคร”

“ธรรมและวินัยที่เราตรัสไว้ดีแล้วจะเป็นศาสดาของเธอ ธรรมและวินัยที่เราตรัสไว้ดีแล้ว
จะเป็นศาสดาของเธอ”

ธรรมและวินัย เห็นไหม ศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ นี่ตัวแทนขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วถ้าเป็นชาวพุทธๆ เราทำไม่ไม่เคารพบูชา ทำไมเราไม่ประพฤติปฏิบัติ
ขึ้นมาให้เป็นจริง

“ปฏิบัติบูชาเราเถิด ปฏิบัติบูชาเราเถิด”

ที่เรามาวัดมาว่า อยู่บ้านพ่อแม่เป็นพระอรหันต์ เวลาเรื่องส่วนตัวของเรา เราจะเอา
สัจจะเอาความจริง เอาความไม่หั่น อรหันต์คือไม่หั่นรีหั่นขวาง ไม่หั่นไปหาใครทั้งสิ้น เอาแต่
ความจริงของเรา

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ พระกรรมฐานบอกว่า อย่า
หายใจทิ้งเปล่าๆ เวลาหายใจให้มีสติสัมปชัญญะระลึกพุท หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโ
เรามีสติปัญญาของเราตลอดเวลา เราฝึกหัดหัวใจของเรา เราจะได้ไปเฝ้าพุทธะในใจของเรา
เวลาจิตมันสงบเข้ามา นี่พุทนะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

เวลาจิตสงบ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี เวลาคนที่จิตมันสงบระงับขึ้นมาได้มันเห็น
คุณค่าตรงนี้ไง คุณค่าตรงนี้นั้นมาจากไหน

มาจากศีล มาจากศีล มาจากการประพฤติปฏิบัติ แล้วคนที่มันเป็นจริงมันจะไปทำลาย
ศีลมันได้ไหม เจ้าของบริษัทไปฆ่าลูกน้อง ไปฆ่าไปทำลายให้มันเป็นการทุจริตในบริษัทไหม

เพราะบริษัทถ้ามันถูกต้องดีงามขึ้นมาเป็นธรรมาภิบาล มันได้สิ่งใดมามันได้มาด้วยธรร
มาภิบาล ได้มาด้วยความถูกต้องดีงาม แล้วมันจะไปทำให้ในบริษัทนั้นเสียหายขึ้นมา เพราะคิด
ว่าจะเป็นผลประโยชน์กับตนไง มันก็เป็นผลประโยชน์ของคนที่ฉ้อโกง คนที่ทุจริตไง แล้วบริษัท
นั้นก็ล่มสลายไปไง

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าคนที่ประพฤติปฏิบัติทำสมาธิได้ มีปัญญาขึ้นมาได้ มันจะไปทำลายศีล
สมาธิ ปัญญาในใจของมันหรือไม่ มันเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าคนที่ทำเป็น คนที่เป็นจริง คนที่เป็น
จริงจะเคารพธรรมวินัย จะเคารพองค์ศาสดา

หลวงตาท่านบอกเลย อย่าเหยียบหัวพระพุทเจ้าไปแสดงธรรม

เหยียบหัวพระพุทเจ้าไปก็เหยียบธรรมและวินัยนี้ไง ข้ามศีลไป ทำลายศีลไป ทำลาย
ความสัตย์ในใจของตนไป ทำลายทั้งหมดไป แล้วจะแสดงธรรม เออ! แสดงธรรมๆ

นี่ไง หลวงตาท่านเน้นย้ำ เวลาท่านพูดเพราะอะไร เพราะเห็นสังคมมันเสเพล สังคมมัน
เลวร้าย

เวลาแสดงธรรมๆ มันเป็นหน้าที่ของสาวกสาวกะ ของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเห็นคุณประโยชน์อันนี้ หลวงปู่มั่นเวลาท่านเทศน์ สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าท่านพูด “ท่านมั่นเทศน์มุตโตทัย ท่านมั่นเทศน์มุตโตทัยเทศน์เรื่องหัวใจของสัตว์โลก เทศน์เรื่องความรู้สึกนึกคิดข้างๆ หัวใจเรานี่แหละ แต่พวกเรามองข้ามไปหมดเลย”

คนเกิดมาอยากประสบความสำเร็จ เราก็ขยันหมั่นเพียร องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้เกียจคร้าน

สมาธิเป็นความว่าง ธรรมะเป็นความว่าง ว่างๆ ว่างๆ เกียจคร้าน ไม่มีพฤติกรรม ไม่มีการกระทำใดๆ เลย แล้วมันจะบรรลุธรรมได้อย่างไร

คนที่มันจะบรรลุธรรมได้มันเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา นั่นก็มีกิริยาเท่านั้นนะ แต่กิริยาที่ถูกต้องดีงาม ถ้าถูกต้องดีงามมันก็เข้ามาสู่ใจของตน เพราะอะไร เพราะเจตนาที่มันอยากจะทำ จิตที่มันแสวงหามีการกระทำนั้นมันทำออกมาจากจิตนั้นไง ถ้ามันมีบริกรรม มีการกระทำ เวลาสงบก็สงบเข้ามาที่ใจไง

แต่ถ้ามันไม่ทำอะไรเลย “ว่างๆ ว่างๆ กำหนดเฉยๆ พุทโธมันมีอยู่แล้ว หัวใจมีอยู่แล้ว ไม่ต้องทำอะไรเลย” มารยาสาไทย มันเป็นไปได้ไม่ได้

แต่มันเป็นไปได้ ทำไมมันเป็นล่ะ มันเป็นกับผู้ที่มิฉจาทิฏฐิที่หลงผิดกันอยู่นี่ เป็นกันทั่วโลกทั่วสงสารเลย เป็นไปได้เพราะอะไร

เพราะเรามีชีวิตใจ เป็นไปได้เพราะเรามีจิตใจ จิตของเรา จิตที่ปฏิสนธิในครรภ์นี้ไง พอมีชีวิตมันก็มีความรู้สึก มีความรู้สึกมันก็มีมานึกคิด มันคิดว่างๆ มันก็จับใจ ลองคนตายสิ มันคิดว่าว่างไหม คนตายมันโดนไฟเผามันไม่ร้องด้วย ใ้เราว่าว่างๆ ว่างๆ เจอไฟเข้าไปดิ้นเลย นี่ไง เพราะอะไร เพราะความเห็นผิด ถ้าความเห็นผิดของมัน มันก็มีความเห็นอยู่อย่างนั้น

แต่โดยการประพฤติปฏิบัติ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก เวลาลูกขึ้นมา มันเกิดมาเป็นทารก พ่อแม่ไม่เลี้ยงตายหมดนะ มันหากินไม่เป็นหรอก

นี่ไง เวลาธรรมะเขาบอกเลย หิวก็กิน เวลาร้อนก็อาบน้ำ มันก็หายไ้

กินอะไร กินข้าว ทารกมันนอนจมขี้จ๋มเยี่ยว เวลามันหิวจริงๆ มันก็เอามือควักขี้ใส่ปาก กินอะไร

นี่ไง เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หิวก็กิน เวลาร้อนก็อาบน้ำ ขับถ่าย นี่ไง นี่มันเป็นจริงๆ เวลามีหิวก็กิน กินเองก็อิ่มเอง อิ่มเอง มันเป็นคนที่เขาทำได้จริงเขา ชื่อสัตย์ แต่ไม่ชื่อสัตย์มันพูดของมันภาษามันเปลี่ยนปลี่ยนมันจะเป็นอย่างนั้นนะ

นี่พูดถึงว่า ถ้าเรามีสติปัญญาฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อหัวใจของเรานะ ถ้าหัวใจของเรา ถ้าเราฟังธรรมเพื่อหัวใจของเรา เราเปรียบเทียบ ที่เราทำที่มันเป็นจริงหรือไม่

ส้ม ผลส้ม จับลงไปมันโดนเปลือกส้มแน่นอน แต่เวลาคนไปถึงบ้านแล้วเขาจะปอกเปลือกส้มทิ้ง กินแต่เนื้อส้ม อารมณ์ความรู้สึกเป็นเปลือก ธาตุรู้ พุทธะ มันเป็นเนื้อส้ม

แต่พวกเราโดยธรรมชาติมันเกิดมาแล้ว ส้มมันมีเปลือกอยู่แล้ว นี่คนเกิดมาแล้วมีความรู้สึกนึกคิดอยู่แล้ว แล้วส้มของใครส้มผลเล็กผลใหญ่

นี่ก็เหมือนกัน เวลาอำนาจวาสนาของคนอำนาจวาสนามากหรือน้อย บัวสีเหล่า บัวสีเหล่านั่นเป็นอาหารของเต่าอยู่นั่นนะ เป็นอาหารของปลาอยู่นั่นนะกว่ามันจะพ้นจากน้ำ แล้วพ้นจากน้ำพ้นอย่างไร บัวถ้ามันไม่ทะลึ่งขึ้นมา มันไม่มีสารอาหาร มันไม่เติบโตขึ้นมาละ

นี่ก็เหมือนกัน ความเพียรๆ

นี่ไง เวลาบอกว่า ว่างๆ ว่างๆ ไม่ทำอะไรเลย

นี่ก็เหมือนกัน ทำสิ่งใดแล้วก็ได้บุญกุศล อยากร่ำอยากรวย อยากร่ำอยากรวยก็ทำมาหากินสิ ทำมาหากินด้วยอำนาจวาสนาของตน ขยันหมั่นเพียรของตน ความขยันหมั่นเพียรของตนมันอยู่ที่วาสนาแล้ว ถ้าวาสนาทำได้ ด้วยสติด้วยปัญญาแก้ไขของเราในเหตุการณ์เฉพาะหน้า

นี่ก็เหมือนกัน เวลามาประพฤติปฏิบัติเร่งความเพียรๆ ความเพียรขึ้นมาแล้ว ความเพียรถ้าเป็นสัมมาทิฐิความเห็นถูกต้องดังงามขึ้นมา เราปฏิบัติของเรา

เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนามันผิตมันพลาด มันไม่มีสิ่งใดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เดินจงกรมๆ เดินอยู่นั่นละ เพราะความผิตพลาดนั้นมันแก้ไข เหมือนการแข่งขันกีฬา กีฬาลงไปแพ้ๆ ถ้าแพ้ แพ้แล้วมันเอาความพ่ายแพ้นั้นกลับมาแก้ไข เอาความพ่ายแพ้มาปรับปรุงตัวเอง มันบอกพร่องสิ่งใดพยายามของเรา พยายามของเราขึ้นมา สักวันหนึ่งมันต้องชนะได้

ก่อนชนะ มันแพ้ แพ้มาตลอด ถ้าจะชนะ มันเสมอเขาก่อน ยันเขาไว้ก่อน ยันกิเลสมันไว้ก่อน แล้วทำต่อเนื่องๆ ไปมันก็ชนะได้ พอชนะได้มันก็สงบได้ไง

เวลาปฏิบัติแล้วไม่ได้อะไรเลย ปฏิบัติแล้วไม่ได้สิ่งใดเลย แล้วก็พ่ายแพ้่อยุ่อย่างนั้นนะ พ่ายแพ้ แพ้ก็เลิกไปเลย ก็แพ้อยู่กันนะ แล้วจะมาปฏิบัติใหม่ก็แพ้อีก มันก็เริ่มต้นจากตรงนั้นนะ เริ่มต้นจากความพ่ายแพ้อันนั้นนะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๖ ปี เวลาครูบาอาจารย์ของเราล้มลุกคลุกคลานมาตลอด มีอุปสรรคมาทั้งนั้น แต่ความมีอุปสรรคอันนี้ท่านมีสติปัญญาของท่าน ท่านคิดท่านเลือกท่านแยกของท่านอะไรผิดอะไรถูก

เดินจงกรมอันเดียวกันนั้นแหละ ทางจงกรมอันนั้นแหละ เวลาผิตก็ผิตบนทางจงกรมอันนั้นแหละ เวลามันจะถูกก็ถูกบนทางจงกรมอันนั้นแหละ คนทำก็คนแก่นั้นแหละ เดินอยู่บนเส้นทางแก่นั้นแหละ แต่ปัญญามันพลิกมันแพลงมันแก้มันไข มันเลาะออกไปนะ อันนี้ไม่ใช่ ทำอย่างนี้แล้วไม่ใช่ อันนี้วางไว้ อันนี้ไม่ถูกต้อง อ้อ! ทำอย่างนี้เานะ ทำอย่างนี้แล้วมันดี ถ้ามันดี นี่ไง คนปฏิบัติเขาต้องมีสติมีปัญญาแยกแยะแก้ไขของเขา นี่ไง ความเพียรชอบ

ความเพียรก็เริ่มจากไม่ชอบนี่แหละ เริ่มจากความล้มลุกคลุกคลานนี่แหละ เพราะคนเกิดมามีอวิชชา ปุณฺชนทั้งสี่ เราเกิดมาด้วยความเป็นปุณฺชน ปุณฺชนคือคนหนา คนทำสมาธิได้นี้ กัลยาณชน กัลยาณชนทำสมาธิได้เพราะอะไร เพราะศีลเราดี เพราะศีลดีมันเกิดความมั่นคงในใจ ถ้าศีลเราดีนะ เราไม่เหลาะแหละ

สิ่งที่เหลาะแหละ เหลาะแหละด้วยวาสนาของคน ถ้าวาสนาของคนมันเหลาะแหละมันก็ต้องเพิ่มไปนี่ไง ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย พระอรหันต์ต้องแสนกัป ความเป็นพระอรหันต์ต้องสร้างบุญกุศลมาแสนกัป นี่อยู่ในอภิธรรมชัดๆ ถ้าสร้างมาแสนกัปมันมั่นคงของมัน

มันมีจุดยืนของมัน ผิดถูกมันแยกแยะมันแก้ไขของมัน ไม่ไหลไปตามกระแสโลก แล้วจะเอาชีวิตนี้รอดได้ นี่ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ

วันพระ เรามาเพื่อเหตุนี้ ทำบุญกุศลขึ้นมากเพื่อความประสบความสำเร็จในชีวิตมันก็เรื่องของโลกๆ เรื่องจริงนั่นแหละ แต่คนที่จิตใจที่ยิ่งใหญ่กว่าเขาจะเอาคุณธรรมในใจของเขา

ปัจจัย ๔ เรามีอาศัยพร้อม เราพอแล้ว แต่ที่หัวใจที่มันยังทุกข์ยังยาก แล้วเราไม่เคยเห็นว่าสุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี เราไม่เคยเห็นมรรคผลที่มันเกิดขึ้นบนหัวใจ มันกังวานกลางหัวใจเราไม่เคยพบไม่เคยเห็น ถ้าเราทำได้นะ มันมหัศจรรย์มาก

คนเรียนจบ ๙ ประโยค ๙ ประโยคเขาก็เรียนธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทฤษฎี แต่เขาไม่เคยเห็นจริงเลย แต่ผู้ใดเห็นจริง เห็นไหม ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต เอวัง